

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Postvlatione Prælatorum. Titvlvs II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

ecundem fratrum consilio inhibemus, ne quisquam contra definita, ordinata seu facta per ipsum verbo vel si quis scienter approbat, vel defendat. Si quis vero contra presumperit, tanquam contumax, & re-

bellis Roman. Eccles. ab omnibus habeatur. Nulli-
go, &c. Date Avignon. IV. Idus Novembris
Pontificatus nostri Anno
XXX.

Constitutiones viginti Joannis vicesimi secundas finit.

EXTRAVAGANTES COMMUNES, A DIVERSIS ROMA- NIS PONTIFICIBUS POST SEXTUM EDITÆ, CUM SUIS (UT VO- CANT) SUMMULIS.

DE CONSuetudine.

TITULUS I.
CAP. VNIC.

*Constatudo impediens ne legati sedis Apostolice recipiantur, non valeat. & illa non obstan-
te legati ipsi sunt ab omnibus recipiendi. & eos impeditentes ipso facto excommu-
nicationem incurvant. & eorum terra ecclesiastico sub-
jiciuntur interdicto.*

Ioannes XXI.

Vper gentes & regna Romanus Ponti-
fex a Domino constitutus, cum perso-
naliter singulari regiones circuere non
possit, nec circa gregem libi creditum
curam pastoralis sollicitudinis exercere
necessitate habet interdum ex debito im-
posita levius suos ad diversas mun-
icipia (prout necessitates emercent) definire lega-
tum, qui rites ipsius suspendo, errata corrigan, alpe-
ta plena convertant, & communis sibi populi salutis in-
cognitus ministerent. Verumtamen aliqui hujusmodi
alii & postulatam ipsius Roman. Pontificis, qua-
nto ad hominem, tē a Deo recepit, sub suo arbitrio redige-
re possentes, legatos ipsi nisi ab eis petiti fuerint, vel
ad templum eorum transmissi, sibi terras subiectas
(quæcunq[ue] hoc eis de confucitudine competere) ingredi-
posse permittunt. Nos hujusmodi consuetudinem, non
conveniensibilem, quam nonnunquam animatum se-
construant, detrahentemque Apostolica pacifati,
autem Apoli penitus reprobantes, legatos ipsos ab
eis, conjunctaque presernientis, conditionis, aut
latae fuit, debet amitti determinamus; nec eos pra-
ecepimus condicendum impediti posse a quoquam
Confusio nomine glorianti, quo minus regna, provin-
ciae & terras quælibet, ad quæ ipsos destinari conrigent,
agendam libere, ac commissi sibi legationis officium
concessum eidem. Qui verò de exercitu super prædi-
cato legatos, aut etiam nuncios, quos ad qualcumque
parte pro causis quibuslibet sedes ipsa transferunt, excom-
municationis incurvant. Regna, terra & loca quilibet
sibi eisdem tandem sint eo ipso ecclesiastico suppo-

rita interdicto, quæcumq[ue] hujusmodi contumacia due-

sita perfidum. Non obstantibus quibuslibet in-

dulgentiis, aut privilegiis, Imperatoribus ac Regibus, seu

qui libi quæcumq[ue] alii sub quibuslibet modis, tenoribus

& formis a fide ipsa concessis, quæ contra præmissa nullis

volumus suffragari.

DE POSTULATIONE PRÆLA-
TORUM.

TITULUS II.
CAP. VNIC.

*Minores XXVII. annos seculares, & mendicantes religiosi, ad
certas ecclesias postulare possunt: & punitur tam postulari-
tes, quod postulare.*

Ioannes XXI.

D

Ispendis & periculis variis, quæ ex subter-
ritis postulationibus possent ecclesiis eveni-
re, & vacationum diuturnitatibus, quæ con-
fuerant nonnunquam ex postulationibus irrationa-
biliter provenire, ac dispendis, quæ inde frequenter
ecclesiæ incurunt, ad futuram rei memoriam obistere
cupientes: ilium, qui vigesimum septimum non attige-
rit annum, ad cathedralem, necnon profectorem cuiuslibet
mendicantium ordinis, ad inferiores cathedralibus ec-
clesias, ad monasteria extra suos ordines postulari edi-
cio perpetuo prohibemus. Quod si secus postulatum fue-
rit & attentatum, irrumac nullus penitus sit momenti.
Et qui scienter processerint ad eandem, ea vice postulandi

ac eligendi potestatis privatos, ac beneficis, quia in ipsa obtinebunt ecclesias, ad quam postulationem hujusmodi fecerint, per triennium noverint se sufficiens. Postulato vero, qui postulatione de se facta negotium fuerint per se vel per alium in Romana curia protegut, illud ibi proponi in publico vel privato consiliorio facientes, etiam si duntaxat dispositioni fedi Apost. committendo, si etiam non attigit securitatem (ut præseruit) usque ad XXXV annum. Ceteros vero seculares & religiosos extra suorum administrationes ordinum perpetuo insigilabilibus ac impostibilibus esse decernimus, ac prolixi inhabiles ad quacunquam dignitates ecclesiasticas, & beneficia qualibet obtinenda.

DE ELECTIONE.

TITVLVS III.

CAP. I.

Multus probat argumentum, promoto in curia non debere ad propria redire sine litera sua promotione. Qui si sicut fecerint, pro prelatis non sunt habendi, penitus, inturant sic expressum. Et de hac extravaganti facit mentionem Pannor. in cap. quatuor, de eis dicent, quod nullus antequam habeas literas Apostolicas super sua promotione, debet administrare, nec debet recipi ab ecclesia tanquam prelatus: alii resipientes & receptores incurvant panam de qua hic.

Bonifacius VIII.

In juncta nobis debitum servitio explcit, ut qui ad reformatos in clero mores & actus (prout nobis ex alio permittitur) solerius intendamus, ubi principia reformatiorum accommodo remedium apponamus, ubi magis scipicimus periculum mininere. Sane quam periculum exstat, quod aliquis in officio, dignitate vel gradu fore se astrarat, & pro tali etiam habeatur, nisi prius apostolus, quod auctor, legitimis ostenderit documentis, tam ex civilibus, quam ex canonibus influenti colligatur evidenter. Afferenti namque cum mandatis principis secundum credendum non est, nisi hoc scipit probaberit. Nec similiter creditur le afferent legatum. Nunquam enim apostolus fides nuntiavit, ab quo legitimus apicibus ascendente legationem suscipere. Sed nec dicunt se legatum (fides ejusdem, creditur vel intenditur, nisi de mandato apostolico fide doceat oculata. Similiter clerici ad alienam diocesum sine suorum ordinariorum litteris vensem, nec in suis recipientiam ordinariis, nec ad superioris intendant. Clerici quoque & monachi qui de suis civitatis ad alienam urbem proficitur (etiam munus genitus iurum literis prelatorum) non sunt clerici vel monachorum reputandi. Si quis praetexto in clero ecclesiarum dicat, si sacerdotem sed nominet, hoc scrutandum est: quia non sine periculo est in talibus communicatione indicuisti. Quod autem in illis, qui le Episcopos, vel superiores prelatos, aut etiam Abbates, Priores, seu auctos monachorum rectores, quoconque nomine censentur, appellant, si disculpo celebris & diligens facienda, luculentem appetit: si scandala & pericula gravia (quae ipsorum patere posset communicatione indicuisti) diligenter attendantur. Hinc nos evidens evocatio, ut cum primis aliis casibus, qui minori existunt periculi, si ex constitutionibus editissimam provisum, hunc ultimum, qui pericula graviora minatur, nequaquam sine provisum opportunit remedio relinquamus. Præterea itaque perpetuo valitura constitutio sanctius, ut Episcopi & alii prelati superiores, necnon Abbates, Priores & ceteri monasteriorum regimina exercentes, quoconque nomine censentur, qui apud dictam fidem promoventur, aut confirmationis, conferentiationis, vel benedictionis minus recipient, ad communias eis ecclesias & monasteria ab quo dicta fides literis hujusmodi, conum promotionem, confirmationem, con-

CAP. II.

Se reliqui in ecclesiis non pertinentie vel non sunt confitentiae, intra pontificis moderationem pro priorum superiorum, et eo ipso privatus, preposito recedit, qui ipsi electori eiusdem electio ad eam facilius. Benedic XI. Si religiosi, qui ab eo sui superiorum ligati continent, fisi presentem, vel eius electores, inter tempore eiusdem superiorum praeterea vel ab initio votum, nequam obtinet, dat generale concilium Legatis elektoribus extinc electionem aut generaliter libet faciliat. Verum quia frequenter voluntum est, ut etiam si ex ipso jure (et non a temporaliter ex hismodi electione) privatus, hanc non hoc ipso fore privatim.

CAP. III.

Quatuor Patriarchalibus ecclesiæ receptio, quæcumque de praefatis providers Romano Pontifice impetrari, quæ si non habuerit, crevit decretur. Idem.

Ancta & Romana ecclesia, qui disponit omnes omnes alias ordinariae postulatio, quæcumque patrum a Deo, utpote mater universorum Christi filium, & magistra, quatuor patriciales fidei subiecti, inter quas post ipsam Romanam existunt. Conducantur primi, Alexandrianum, Antiochenum tertium, & Hierolytanum quoniam locum voluit obtinere, ipsaque multis prærogatis & honoribus ac privilegiis decorvit, ut quantum possidit, cum eas vacare contigit, tunc etiam accipit regandum, & attentius prouideand, quando manus minime altitudine dignitas, & penitus emerita, profligentibus catullens. Super hoc quoniam non nostris habuit deliberatione maratu, inter alia multa confederatione occurrit, quod omnes fidei oblationis ecclesiarum sedium patriarchalium civitatis, ut fidei deinde, auro occupate ab indebetibus, vel a fidei missis, nunc, ipsorum capitulis ien conventione de causa dispepsi modice extra avitare ipsa. Propter hanc regem, feni loca a civitatibus ipsa remota.

a Vida matata per Deo, non alegata, sicut disposita.